

כל שעה פרק שני פסחים

(ה) [מנחות טו : מדליים יג],
(ט) מלה פ"ח [מ"ע] עדויות פ"ס מ"ב[ט], ג' ג' ל' ר' יומן[ט], ד' עי' מוק' כמותם עט: ד"ס מטלון[ט]
(ט) קוכה לה[ט], ו' [גמליניג ט]
(ו)

תורה או רשות
1. וזה באבלם מלחים
האזרז מרימו תורה
לזהה: בדבר טו יט
בשברין לכם מטה
לכם ואפ' עשר קשים
למהלכם בכתורן אחד
והшибו נתקבטים במושקל
ואבלם ולא תשענו:
וירקאר כי בו

מוסך ר' שי
אחד שלא יטול פרוט.
מלבד צלע מקומן מנוחה
נו. מוכת". סקלון
בדרכו אמר. סקלון
חמייה לא כלה גדרן
טוקטו נס ממלכת
וועיס ממלכת
כפרילם לא
ונילריה כטמפליטן נומה
(ש) הו, לדרי!
מאיר פטריה מן
החלחה. דכמיע עליינטיכס
וועל נזניא, תל, מאַיגע
וילען כהן מלילן כוין
דלאם דע זיין אלעל
נלו דליעס סוח (סוכה לה.)

מונף חספוף

- א. והיינו טעמא דב"ה דמיהו גבי המעה,
- משום דסבירא תואר בא'
- כלומר הוגלוישן האפקט,
- הקמתם בגין אפקט הקמה,
- הזהה להם גבור ובר. מון.
- לע. ובוחן מונף חספוף בזיהו. דריש סכין
- דעתה גבר משומש היכי
- פטר בפרק ע"ג מולגןשין
- לפי שכור נתקל בתשליך פיטר
- שבור אונזון חטא אפני'
- שחוור ואפוא וכו'. עי' ע'.
- ב. עני מוט לומז'וילוי
- אר. ג. דראמי שעשן
- באלאפ' פיטר.
- אלע. ד. דראי' יוזנן לא
- פטר אלא פאצ'המלה.
- סע. ה. הילמר בהא
- חרמיאן. ל.
- ו. זקסנברג לבשוו בעמיס
- או רילגנו בשמשן. סט.
- ז. אין יותר כוון צי' מאה
- דמיהויב ר' יוזנן מעשה
- אליפס'ם מאיר מרכין בו
- המזמין. סט.
- ח. הניינו והיבור מכנים
- הוותה מבנים דפליינ'
- במי שהשוו דרב בפלוגותיהם
- נהלך ורבה בפלוגותיהם
- דר' וויל. מון. קאלמ'

מכל קרכן. מילומה לא' נכסן סולוק וגו'. מרכמת מניין סי' מ-
מל ערך עשר אלף מילון ומילל מין ומילן נומן מהל נכסן וזאת
סס וכונתייה מהל צלתי ימן לו פולוסס: פמיעיסה. סחלייטה:
י'. מן כתלה: מוגנאנין. רותמיין: ואנה קמלה זו'. גזישל
מושדר גנרטה פפיארזה נכליעים דלען

וְתַגֵּן קמא מא שנא ה'ל'טה. מימה ל'ר' מלי קב'ני מיא נימוי
למר קדר עיל'ה גדר ומוי סדר מהלה גדר א' ומיהן ר'י'
לקייפק ומתי ה'ע'ג לדיט ביא היל'ן סייעור חלה מעומס ולהכי קב'ני
מ'ס דצין עיל'ה גדר ומין מהלה גדר או ה'פ'צן צלע יט'צ'ן
מענט ממנו וחקיר ל'ס משענ'ויל'יב:

אחד מכל קרבן אחד והכא כמאן דפרisa דמי העמידה בית שמאי פוטמן החלטה בית שמאי מה פוטרין איזהו המעיסה המיעיטה כמה שעיל גבי מוגלשין שעיל גבי כמה יוסי אומר משום אביו ואמריו לה זה וזה להחוב אחד וזה ואחר וזה עישא בתנור חיב ותנא קמא אמר ומאי שנא חלופה אמר שמאלו ובון א"ר יהודה^ט ואמרם אחד וזה ואחר וזה בן לו כי במחולקת בו בר' מחה מי ששנה זו לא שנה זו קינה אמרם אחד וזה ואחר וזה פטור בתנור חיב תובחת לך ר' יוחנן תנאי היא מעיסה וחולופה חיבין בחיה ר' יהודה אמר אין לחם א"ל אלף איכא בינייהו תנא אלף חיבין ור' יהודה אמר פטורין לא דכוי עלמא מיפלגי דתנא קמא סבר בתנור לחם קידרין ביה אין לחם אלא האפי בת דמעיר Kra לאו בתנור אפי אמר רבא מאי טעמא ד^ט ואפו עשר נשים לחמכם האפי בתנור אחד קרו' בתנור אחד אין קרו' לח יוסף אחריה רבי יוראי ר' אמר ליה רבה לר' דועלא אמר ליה ר' דיא מאיר מבפניהם והי מועליא הדבק מופתים אמר ליה מאיר מאיר אמר ליה מאי אמא ליה דיא אמר ל' הי ניחו מעישה אלף יוראי בעו מיניה מועליא הדבק בגדר מהו אמר ליה מא אמר ליה ר' רוב עבון ר' אס' עיטה של מעשר ר' פטורה מן החלטה לדברי חכ

קמץ א מ"י פ"ט מהל'
מעשה קליינט
סלה ככ:
קמץ ב מ"י פ"ז מהל'
נכוליס קל' ז'
טוט"ע י"ד ק"ם שפט סעיף
ה:
הנ' ג מ"י סס פלה כ:

רבי נון חנאנא
ת"ש המשיצה שהיא קמה על גב מגולשין, רירוש מגולשין מם וווחנן, מיל' פטרון בר' ביה מהיכין, הלחיטה מגולשין כל גבר הקמתה, ב"ש מהיכין בר' בטוטין, ר' שמעון אמר מושם אבוי כ"כ. ר' יונה תנאי וחכמים אומרים בין מעיטה בין הלחיטה שען באילפס פטרון בתנו חיבין, קשיא פטרון אמר לך ר' יונה תנאי הא, ר' סדרור בסבאסנא העמישת ביש' פטרון וב' מהיכין והדא הדר ללחיטה, ותנא אחר שנגה תחילה פטרון ביש' מהיכין וב' פטרון, וזה פרושין. תבאדי מי שישה זו לא שנה זה, אלא תרי הבני, וכל עלי מאה מעשה אלילס פטרון, והאל בעשו ריש וטיפס הדא קניין לה ושותפה הנא. דודין לא כו"ל עלי מאה מעשה אלילס פטרון, ובגנו תבריך סבר כו"ן שנור אראא בתנו לחם כהן, ר' יונה בר' ביה, ווורה רבן ארי לומד אלא אפאי בוגנו לבבד מעיקין, כלומר מתחילה ועוד סוף. אמר רבנן מא טעמא ר' יהודא כה, ואיסטינק הדריקת בון בגנו מכבינים והORTHOTIC מבחרין הינן מעשה אלילס, הדיביך מבכינים ואוקביה בגנו ר' עזרא עזשין אמר ר' אשי עיטה של כבש עזרא לבביה ר' מאיר פטרונה כל החהלה לדבר ר' יהודא היה מתחילה.

תורה אור השלים

1. בראשית עתלהם
חלה קריינו תרומה
ברוחמה גין בן תרימו
אהקה: במדבר ט כ
2. ולקחותם לבם פזים
ראשון פרי עץ הדב
פתחת תמים ענף עץ
עכבה וערבי נחל
ושמיהמתם לבני יי
3. אליזיך שבעת ימים:
ירקון כב

שכבה נחים מאכל עליון
מצוחת לחם עני כי
הרבפוזן עזת מארץ
מלכים מלשון זופר את
יום צאתך מארץ מרים
כל ממי ריה:
דברים טז ג
ו. והיה באבללם מלחם
הארץ פרומו גורומו
במבדור טו יט
לְ:

רבינו חנאנא (חמש')
אוו והפליג בירושלים,
שנאמר כי לא תחול שאתו,
ואין זאת אלא בכה
שנאמר ויאש שמתה מאת
נני למלם, אבל לה לא נפיק
מטמיה נשרה לא נפיק
בנה, או כל דבר אולמי ואילו
הנה שה מטמיה דנקי ר' דנקי
עליה שה תחול הוה נפק כי
השתה נמי נפיק בה. אכן
אדמוני או ימי לא תבונן
לך דבודאי ר' דנקי נפיק
בנה, ואדרון והאל ימי לא
נטמא נפיק כי נטמא
מי נפיק בה, אדרון
האלים. כי דנקי נפה
בחלה ליקת, כלומר קנה
התם בכרכך בעשר שני
עהש' וה' עשרה וה' עשרה
חללה, ואילבון אדרון אדרון
לקחו שנטמא פדה לא
תהייען כל דבודאי פדק
דרינויו ימי, ותבונן לך
אלבאה ר' יהודה אדרון
קבר, דר' דר' במעשׁ שני
פ' שלישי לוחך בסכין
מעשר ימי שנטמא פדה,
ר' יהודה אדור קבר. וכי
מי אדרון והאל ואילו
(לא) דר' דר' להק' והאל
ולא קורא עליון ימי
הלה הוה נפק עליון ימי
דמעשר ימי, הש' מתה נמי
נפיק אדרון אדרון
דר' אלבאה ר' יהודה אדרון
חווי והאל לא אדרון.
meer Adler סברבורא שם
מעשר, כלומר ימי שטמא
האל, בעשר לא עשו
חד לא שנח חרי. וטוגיא
ששמתיין לך דאן כהו
לחם לא אדרון כהו.
כל משחה אלטס פטור
מן הלה, ואין מברכין
עליהם מובאץ, וזה, ואין
אדם ישבץ בהן זיין וחוכם
בפנס. ואשכון בלבול
שרץ ישראל בלהב אדר' ר'

אתיא לא לחם לchrom. רקעxa סלי' דמלולני' כ' קוין דילפין נמס נמס
לכענין מיה סלטס לממי' טיטוליך נטענ' נמענו' סלט
הה צפכט מי שאלקוטו מסוס גל מהכל מהן' כ' מיפוק לי' לדען
סלטס ופצען חינו סלטס דעה' מהלוג און דמלוי דמקבלי' צ' בטלטג גאנז
סואו דע (הא): מפרק הקם מסוס דאי'
בעי מפרק נגמץיא וסוי עני ומוחי לי'
שכטה נמי סלטס קליין זיא משמע
לטגל גמור לנו' חציצ' צלטס ומי' צ'י'
המelog און טבל גל' חציצ' צו' קוין
לדברי ר' מאיר אין
בפסח לדברי חכמי'
תח אהדרוג של מעישר
תינען גו' גו' גו' גו'

מעשרות של מושבות ורשות הרכבת ר' מאיר אין
אדם יוצא בה ידי חובתו בפסח לדרכי המכמ'ן
"ויצא בה ידי חובתו בפסח אחרונג של מעשר
שני לדרכי ר' מאיר אין יוצא בו ידי חובתו
ביום טוב לדרכי המכמ'ן אדם יוצא בו ידי
חובתו ביום טוב מתקוף לה רב פפא בשלמא
עיטה דכתיב ^ב עリストיכם מישלכם אחרונג
נמי דכתיב ^ב ולקחתם לכם ^ט לכם משלכם יהא
אלא מצה מי כחיב מצחכם אמר רבא
ואיתימא רב יימר בר שלמייא אהתיא ^ג לחם
לחם רחיב הכא ^ל לחם עוני וכחיב החם
^ו והיה באכלכם מליחם הארץ מה להן
משלכם אף כאן משלכם לימה מסיע ליה
^ז עיטה של מעשר שני פטורה מן החלה
דרכי ר' מ' וחכמים ואומרים חייכת לימה מסיע
הינו הר כי אמר (ליה) לימה מדפלייגי
בעיטה בהנק נמי פלייג או דילמא שאני החם
דכתיב עリストיכם עリストיכם הרי זמני בעי
ר' שמעון בן לקיש מהו שציא אדם ידי חובתו
בחלה של מעשר שני בירושלים אליבא ^ט דר'
יוסי הנגלי לא תיבעי לך השטה בחולין לא
נפיק בחלה מיבצעיא כי תיבעי לך אליבא ^ט דר'
עקביא בחולין הוא דנפיק דאי מיטמו יש להן
היתר במושבות אבל חלה דאי מיטמי לאית
לה היתר במושבות ולשדריפה אולא לא נפיק
או דילמא אמרין הויאל ואילו לא קרא עליה
שם ואיתמי אית לה היתר במושבות ונפיק
בה השטה נמי נפיקacci דאמרין הא ודאי
לא תיבעי לך דודאי אמרין הויאל כי תיבעי
לק חלה הלוקה בכקס' מעשר שני ואליבא
ורובנן לא תיבעי לך כיון דאמרין פודה הינו
מעשר כי תיבעי לך אליבא ^ט דר' יהודה אמר
יקבר ^ט דתנתן יהלוקה בכקס' מעשר שני
שנטמא פודה ר' יהודה אומר יAKER מ' אמרין
הויאל ואיל לא לך הוי והויאל ולא קרא על'
שם ואיתמי יש לו היתר במושבות ונפיק ב'
השתה נמי נפיק בה או דילמא חד הויאל
אמרין תרי הויאל לא אמרין אמר רבא
מסתברא שם מעשר חד הוא: ^ט חלת תודה
ורקיקי ניר וכו': מנה ^ט יאמר רבה דאמר רבא
ושמרתך

קוקה נסצ"ה לדרכם חווינו מוקטן
ונזמים דג מטו פליק ולגנו מאיו שטפלו חמור מון קענקלר ושייל מעצל
זומן נפלס ולקום חיינו נפלס לדמן לאטקו שנטמלה יפלס געטמלה לחן
געטמלה געטמלה זלטמאן מוקס לדס"ג מעצל ערמו נפלס וגבעת"ה
הו עפל חמור מן קענקלר אטלאט נוקט לדרנן גמי לחן נפלס טראול
זלטמאן מוקס ומיזין לי' דאסס מייל'י מדרבנן:

חלומות תורה ורकני נור. ניכלה נלער לי' כפ"ס דמייל'י צלע נסחט
עליסס סוגם ולגנו טוקדשו דשי' טוקדשו מיפיק לי'ס
בצענין מונכט לגמאלין נעליל נמס נמס' ועד דקלה מל' למול בזוק
ויהאן צבן מכם דבלן טוקדשו מיריל וט'ס מיל' סמסטטט נסס' נסס'
ויהאן נסס' וסמסטטט נסס' זט'ס זט'ס קט'קידשנס וכון סהאן נסכלין
טראול נסס' לאטס' לאטס' מיל' קלה לי' דמסטטט סמס' מיל' דבענין טראול נסס' נסס'
טראול נסס' זט'ס דפליך ומיפיק לי' סהאן נסכלין דלמייניות וטהאן
טראול נסס' זט'ס מוכנות ט'ס סהאן נסס' נסכלון כל' מושׂׂזטוטיכס
ס'ס' סיון לדע' מאכ' זאדי' פטול למונתכס נס' שייך נמייפיך כי':
ויה' מה

מזה אן מעאר כו' נדורי ר"מ אין חדות יוון גה. והPhi לו גה דראס
ונינוי בזון הניות בעין מוס צו וגה סלג בגוז ולקמן פלאיך מי כמייב
תערוכתס: פלי קומר זימרו. מסעיעם סה נכל מילטיא לדרכו חמי
המידדצון פלגי קהלה רוגר גמי פליני: סרי זימנו. חצצן קתס נס
מנועו שחול וגוזל חצצן קהלה
מעשר צני קהלי דהמיסח ליה נחלילא
פ.פ.ק. ציה וטפלנו נ"ר"מ: דיבי יומי
אגגליין. דהממר געלין יומה זה זמינו נחליל
ונחנויות: קהלוון. נחליל סנטלא

שֶׁנֶּפֶק דָּבָר יְהוָה רַב מְאֹרֶךְ אֲמִתָּה
בַּיּוֹם טוֹב לְבָרֵי חַכְמִי
חֻבְתוֹ בַּיּוֹם טוֹב מִתְּקוֹנָה
עִסָּה דְּכַתְּבִּים² יְעִירִסָּה
נִמְיָה דְּכַתְּבִּים² וְלִקְחָתָם לְכָבֵד
אֶלְאָ מַצָּה מִי כְּתָבֵד
וְאַתְּיָמָא רְבָב יְמָר בָּר
לְחַם כְּתָבֵד הַכָּא³ לְחַמָּה
וְחוֹהָה בְּאַכְלָכֶם מִלְחָמָה
מִשְׁלָכֶם אָף בָּאָן מִשְׁלָל
עִסָּה שֶׁל מַעַשָּׂר שֶׁ³
דְּבָרֵר יְמָה וְחַכְמִים אָמָר
הַיָּנוּ דָּק הַכִּי קָמָר
בְּעִסָּה בְּהַנְּקָדָה נִמְיָה פְּלִינִי
דְּכַחְבֵּב עַרְיסָותְכֶם עַרְעִים
רְבָבָן בְּנָן לְקַשְׁ מְהֹה
בְּחַלָּה שֶׁל מַעַשָּׂר שְׁנִי נְגִילָה
יְוֹסֵי הַגְּלִילִי לְאַתְּבָעִי
נְפָקָב בְּחַלְתוֹ מִבְּעָא כִּי
עַקְיבָּא בְּחַולְיִין הָוּא דְּנַפְּקָב
הַיְתָר בְּמוֹשָׁבּוֹת אֶבֶל
לְהַחְתָּר בְּמוֹשָׁבּוֹת וְלִלְבֵד
או דִּילְמָא אָמְרִין הַוְּאִי
שֵׁם וְאַיטְמִי אִיתָהּ לְהַדְרָה
דְּרָבְנָן לְאַתְּבָעִי לְךָ אֶל
מַעַשָּׂר כִּי תְּבָעִי לְךָ אֶל
יְקָרָב דְּרָתָנָן יְהַלְקוֹה
שְׁנַטְמָא יְפָרָה רִ' יְהֹודָה
הַוְּאִיל וְאַיְלָא לְקַחְחָה
שֵׁם וְאַיטְמִי יְשָׁלֵחַ לְהַרְחָה
הַשְּׁתָא נִמְיָה נְפָקָב בֵּיהֶן
אָמְרִין תְּרִי הַוְּאִיל לְאַיְל
מִסְתְּבָרָא שֵׁם מַעַשָּׂר דְּרָבְנָן
וּרְקִיקִי נִזְרָר וּכְרִי⁴: מְנַחָּת⁵

לנוכח כל הנסיבות והנסיבות של פלייך אלה נעשה לנו יומיום ממהכם חלום לנו
היא, ואמרינו מזכותה תרי ודמיין בענין עישר שלם שהיתה שאלם ממש של חולון ולא של מעשך

(ה) [סוכי כ: ט"ג]
 ו סגדילין קעג: סוכס
 נא: ג, (ג) [געטלל, ד] כ"מ
 ד"ה נג: בדידין קאנ. יי"ש
 פ"ג [מ"ז]
 ס"ב [זאלטן כ"ב] (ו) ז"ג
 נ. ג. (ז) [סוכס, ה] [געטלל]
 נא: ג, (ט) [געטלס, ז]
 (ו) [זאלטן כ"ב] ל"ל נכה
 (ט) [געטלס מוק. וו' וו']
 ד"ה ב"כ ב"מ (ט) יי"ש
 יותםילר,

גליון הש"ס

תוב' דיה ריא כ' אמא
לקוחו לדבנן ג' אמי^נ
פדרה. מומא לו למליח זקן
לא טומאה. לא פטולא צון
צון מני' עטמא דקמיה
כטיפל ג' לא קא טומא
כטמבר צין עטמא סאן
נפלה בתקום מוקט מלחה
לזורה ערוץ נפלה מונטו
כטילוק מומבא מומבא זקן
לעכין מוכחה לדבנן מונו
נ' צון:

הנחות מהר"ב ונשברוג

מזהה ריבוי

ר' יהודה אומר יקר.
לקה קבל נג חלט למחפק

מופת תומפות

1

רְבָנוֹ חֲנַנָּא
וכן מזח של מעשר שנ',
וְנִזְחָמָה שֶׁל
שְׁנֵי אַיִן וְצַעַזְנִין בְּהַן
חַבָּה. וְדַיְקָה עַסְתָּה
שֶׁל עַשְׂרֵה שְׁנֵי טְרוֹהָ
מִן הַחַלָּה דְבַר ר' מַאי,
וְכַמְפָטָה אֲמָרָה חַיְבָה,
מִמְּדָבָר פְּלִיגִי בְּהַנִּי.
גַּם הַדָּחָן לְמַעַן
נְגַם פְּלִיגִי, שְׁנָאִי
לְעַלְלָם אֵלִיגִי,
כִּאָכְלָה כְּתַבִּיב עַירְוִיטִים תְּרִי.

ל

מסורת הש"ם

(ה) [לעיל לנו], (ג) מוקפתה
 לדמלת פ"ה ק"ד, ג' ג"ל
 לדלנית, ד) [לכליים כו],
 לדכליים נ"ז, ו) [מנחות
 נ"ז, ז) [צמחיות י"ג],

תורה או ר' היל
1. שמרתם את המצוות
כפי בעצם היום הזה
ונזקנאי אמר רב אבאותיכם
מגילה מקרין ושורשין
את הדום הזה להרתויכם
חתקת עליון: שמונה יב כה
2. שביעות: שמים מצות
תאגדלים לך ביום קורא ראשון
תשבירו שאר מפתיכם
ככל באל חפץ ונוריתה
הנשען והנשפש – והוא מישראלי
מיומים דהארן עד יט
שהמוציא יב טו
השביעי.

מוסך ריש"
מי שנאכל באניות.
צומת נמל נמלול כטהו
הווען, דרכט נטה נמס הווי
(לעיל לו.).

מוספֶת תופפות
א. נדרים ונדרבות. רצויי
ונמיס צס.

